

KUKA VOITTI? KUKA HÄVISI?

Korkein hallinto-oikeus (KHO) säilytti Turun tuomiokapitulin päätöksen, jolla se syrjäytti perinteisellä virkakannalla olevan viranhakijan kirkkoherranvaalin ulkopuolelle. Asia on uutisoitu näyttävästi monine väärine tietoineen. Jälleen kerran on käyty myös tiedotussotaa. KHO tiedotti asian: Ei ennakkopäätös. Kirkon oma ”tietotoimisto” (KT) uutisoi: Ennakkopäätös.

KT oli tiedottanut asian näin myös Turun STT:lle, joka pani sanan kiertämään mm. Kotimaa-lehdelle. Helsingin Sanomat (HS) uutisoi: ”Naispappeuden vastustajaa ei tarvitse asettaa ehdolle vaaliin” (HS 25.9.) Yle uutisoi (24.9.) ”KHO:n mukaan kirkolla on oikeus syrjäyttää naispappeuden vastustaja virantäytössä”. Jälkeen päin Turun STT myönsi, että kirkon omassa tiedotuksessa on aiemminkin havaittu ongelmallisuutta.

Mutta mitä oikeastaan tapahtui? KHO ei ottanut itse pontteen mitään kantaa. Ponsi on edelleen voimassa, sen mukaan tulee edetä ja siihen tulee vedota. Näin muistutetaan moraalisesta velvoitteesta, johon kirkko on päätöksillään sitoutunut. Moraalilla ei ole ylimenokautta. Tosin kirkollisessa ”kehityksessä” on tultu siihen vaiheeseen, että ”ponsimiehet” ja ”ponsinaiset” pyritään raivaamaan pois kirkon ”rauhaa” rikkomasta tukkimalla kirkon oman päätöksen vastaisesti pääsyn virkoihin, vaikka ponsi nimenomaisesti takaa myös naispappeuden vastustajalle oikeuden tulla vihityksi ja nimitetyksi kirkon eri virkoihin.

Kuka voitti? Kuka hävisi? Mielestäni voidaan sanoa, että kirkko hävisi, mutta minäkään en voittanut. Millä perusteella? Kirkko viilsi itseensä ammottavan syvän haavan, jonka vaikutusta kirkkoruumiiseen voidaan vain pelähten arvailla. Lähteekö kirkko nyt toteuttamaan sitä työnäkyä ja asennetta, jonka naisteologi-yhdistyksen puheenjohtaja ilmaisi televisiossa

sanoin: ”Me emme ole enää nöyriä, emme kilttejä, emmekä alistuvaisia”. Kaikuuko tässä paimenen ääni?

Minulta on kysytty viime päivinä, että hajoaako nyt kirkko? Itse asiassa kirkko on jo sisäisesti hajallaan. Aikanaan tulee näkyviin se, millaisia muotoja hajaannus tulee saamaan. Hajottiko naispappeuspäätös kirkon? Sekin, mutta varsinainen ongelma on Raamatun ohjeellisuudesta luopuminen. Tähän kuuluvat onneton virkaratkaisu, sekoilut vanhurskauttamisopissa, kirkkoa huojuttava homokeskustelu ja niin monet muut menneet ja tulevat päätökset.

Herramme sanoi, että ”puu tunnetaan hedelmästään” (Lk 6:44). Hyvin monet käyrät osoittavat kirkossamme alaspäin. Modernisoiko kirkko itsensä kuoliaaksi? Mikä olisi myönteinen ratkaisu? Kristukseen kastetut, uskovat ja Raamattuun luottavat sisaret ja veljet, liittäkäämme yhteen.

Pekka Huhtinen

Kirkolliskokouksen naispappeuspäätökseen liittynyt ponsi

Myös niillä kirkon jäsenillä ja viranhaltijoilla, jotka suhtautuvat torjuvasti pappisviran avaamiseen naisille, tulee edelleen olla kirkossamme toiminnanvapaus ja mahdollisuus tulla vihityiksi ja nimitetyiksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon eri virkoihin. Kaikki kirkon jäsenet ja viranhaltijat ovat yhdessä vastuussa siitä, että muutosten aiheuttamat vaikeudet pyritään voittaman keskinäisen yhteistyön avulla ja kirkon ykseyttä varjellen.